

κωλοτούμπα

κωλοτούμπα κ. **κουλουτούμπα**, η, ουσ. [<κωλο- + τούμπα], η κωλοτούμπα·

- *κάνω κωλοτούμπες*, πέφτω και αρχίζω να κατρακυλώ στο έδαφος περιστρεφόμενος γύρω από τον εαυτό μου: «γλίστρησε στη ρεματιά κι άρχισε να κάνει κωλοτούμπες μέχρι κάτω»·

- *κάνω κωλοτούμπες στον αέρα*, επιθυμώ πάρα πολύ να αποκτήσω ή να απολαύσω κάτι: «κάνω κωλοτούμπες στον αέρα γι' αυτό τ' αυτοκίνητο || κάνω κωλοτούμπες στον αέρα για να πάω μ' αυτή τη γυναίκα». Πολλές φορές, της φρ. προτάσσεται το μωρέ·

- *κωλοτούμπες στον αέρα να κάνεις!* βλ. συνηθέστ. *που να χτυπάς τον κώλο σου!* λ. κώλος·

- *παίρνω κωλοτούμπες*, βλ. φρ. *κάνω κωλοτούμπες*.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας